

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204152
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119204152.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: I. J., L.. XX.XX.XXXX, J. G. XXX/XX, XXX XX T., právne zastúpený: JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Konštantínova 3308/6, 080 01 Prešov, IČO: 50490044, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, právne zastúpená: Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri, s. r. o., IČO: 36 863 017, so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/54/2019-19 zo dňa 25. marca 2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozhodnutie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie v I. výroku nariadil žalovanej, aby sa zdržala výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Prešov, obec Kapušany, katastrálne územie Kapušany, zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, ktoré tvorí rodinný dom so súpisným číslom XXX spolu s pozemkom, na ktorom je postavený, a to na parcele reg. Q. parc. č. XXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 643 m², pozemok na parcele reg. Q. parc. č. XXXX/X, druh pozemku záhrady o výmere 239 m² a pozemok na parcele reg. Q. parc. č. XXXX, druh pozemku orná pôda o výmere 473 m², všetko vo výlučnom vlastníctve žalobcu v podiele 1/1, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V II. výroku rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 28.02.2019 domáhal určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Prešov, obci Kapušany, katastrálne územie Kapušany, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ktoré tvorí rodinný dom so súpisným číslom XXX spolu s pozemkom, na ktorom je postavený, a to na parcele reg. Q. parc. č. XXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 643 m², pozemok na parcele reg. Q. parc. č. XXXX/X, druh pozemku záhrady o výmere 239 m² a pozemok na parcele reg. Q. parc. č. XXXX, druh pozemku orná pôda o výmere 473 m², všetko vo výlučnom vlastníctve žalobcu v podiele 1/1, nie sú zaťažené záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 30.06.2009, uzavretou medzi žalobcom a žalovanou. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.09.2009 uzavrel Zmluvu o zriadení záložného práva, ktorá bola povinnou súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na jej základe bolo dlžníkovi poskytnutých 90.000,- Eur. Žalovaná ukončila úver predčasne, listom zo dňa 03.08.2012. Uviedol, že vznáša námietku premlčania celého nároku z pohľadávky, tak aj záložného práva, pretože ku dňu podania žaloby to činí od zosplatnenia úveru viac než 6 rokov. Poukázal na to, že žalovaná mu zaslala Oznámenie o začatí výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19.02.2019. V oznámení sa uvádza zásadná nesprávnosť, pretože na základe predčasného ukončenia úveru z 03.08.2012, nemohlo opätovne dôjsť ku vyhláseniu mimoriadnej splatnosti už 6 rokov ukončeného úveru dňa 07.09.2018, ako tvrdí žalovaná. Spolu so žalobou žalobca doručil súdu aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia,

ktorým žiadal, aby súd v záujme predídania vzniku majetkovej ujmy dočasne zakázal žalovanej výkon záložného práva. Uviedol, že reálny dlh, ktorý má ako dlžník voči žalovanej, bude uhrádzať.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je dôvodné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Predovšetkým je v záujme všetkých zúčastnených - strán sporu zamedziť týmto neodkladným opatrením, aby nedošlo k ešte vážnejším škodám a majetkovým ujмам na oboch stranách. Ako totiž vyplýva z obsahu samotnej žaloby, medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 30.06.2009, ktoré budú predmetom preskúmania súdom vo veci samej. Za tej situácie, keď žalobca vzniesol námietku premlčania, ako celého nároku z pohľadávky, tak aj záložného práva, bolo dôvodné vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd zároveň konštatuje, že žalobca osvedčil aj existenciu bezprostredne hrozacej ujmy a to tým, že poukázal na správanie sa žalovanej a predložil súdu oznámenie o začatí výkonu záložného práva podľa § 151l ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 19.02.2019, preto súd považoval za odôvodnené bezodkladne upraviť pomery strán sporu a dočasne - do právoplatného rozhodnutia vo veci zabrániť žalovanej v akýchkoľvek dispozíciách s nehnuteľnosťou. Z tohto dôvodu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel.

4. O nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia rozhodne súd v konečnom rozhodnutí.

5. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný voči predmetnému uzneseniu odvolanie, namietajúc porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu, nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania, ako aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Čo sa týka porušenia práva na spravodlivý proces z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu, žalovaný v odvolaní namietal, že ním došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, hoci neboli osvedčené ani základné skutočnosti o existencii právneho vzťahu medzi stranami konania o návrhu na jeho nariadenie. Uviedol, že ak sa žalobca domáha určenia zániku záložného práva, jeho elementárnou povinnosťou bolo osvedčiť existenciu a obsah právneho vzťahu, z ktorého toto právo vzniklo. Bol najmä povinný predložiť záložnú zmluvu, ktorá je právnym dôvodom zriadenia a vzniku záložného práva (§ 151b ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ďalej len „Občiansky zákonník“) a z ktorej by bola zrejماً úprava práv a povinností subjektov zabezpečovacieho právneho vzťahu. Túto svoju povinnosť však nespĺnil (súd prvej inštancie nesprávne v bode 16 napadnutého rozhodnutia uvádza, že žalobca na osvedčenie ním tvrdených skutočností predložil zmluvu o zriadení záložného práva, práve naopak, žalobca výslovne v žalobe uviedol, že sa mu „nezachovala“, a bola predložená záložná zmluva týkajúca sa úplne iného zálohu). Za popísaných okolností - ak súd prvej inštancie nemal odkiaľ zistiť ani základný obsah právneho vzťahu - bolo vylúčené, aby mohol v potrebnom rozsahu posúdiť splnenie zákonných predpokladov neodkladnej ochrany a sformulovať akýkoľvek, a už vôbec nie pravdepodobný záver týkajúci sa existencie či neexistencie záložného práva. Jednoznačné porušenie procesnej povinnosti žalobcu, rezultujúce do zlyhania v osvedčení existencie právneho vzťahu, v spojení so zákonným ustálením rozhodného stavu pre posúdenie návrhu na neodkladné opatrenie (§ 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.“), je samo osebe postačujúcim podkladom pre zamietnutie návrhu žalobcu.

7. Čo sa týka nesprávnych skutkových zistení žalovaný uviedol, že úplne opomenutou zostala požiadavka existencie aspoň pravdepodobného práva, ktoré bolo „zistené“ bez akejkoľvek opory v tvrdeniach a osvedčeniach zo strany žalobcu. Žaloba je zreteľne vystavaná na domnienke žalobcu - ktorú si súd prvej inštancie asi osvojil ako pravdepodobnú aj pri rozhodovaní o návrhu na neodkladné opatrenie - že záložné právo našej banky neexistuje, či presnejšie, že toto záložné právo v určitom časovom okamihu po jeho vzniku zaniklo (zriadenie ani vznik záložného práva neboli žalobcom nijako spochybňované). Táto argumentácia však nebola nijako konfrontovaná s rozhodujúcou normatívnou právnou úpravou. V návrhu žalobcu však nie je obsiahnuté žiadne skutkové tvrdenie, ktoré by zodpovedalo ktorémukoľvek z týchto zákonom aprobovaných dôvodov zániku záložného práva. Naopak, ako možný dôvod jeho zániku bola sformulovaná údajná okolnosť - premlčanie - s ktorou však takýto dôsledok žiadna právna norma nespája, a to ani analogicky (ak by sme aj odhliadli, že v otázke zániku práva je kategoricky neprípustné využívať analógiu na rozširovanie dôvodov, ktoré k nemu môžu

viest'). Súd prvej inštancie flagrantne opomenul objasniť, na základe akej normatívnej úpravy môže premlčanie záložného práva čo i len hypoteticky spôsobiť jeho zánik. Z jeho rozhodnutia nemožno vôbec zistiť, akými úvahami bol súd vedený pri spravdepodobnení právneho postavenia žalobcu, založeného na tvrdení o údajnom premlčaní, ani pod akú právnu normu subsumoval príslušné žalobcom uvedené skutočnosti. Inými slovami, procesnoprávnu relevanciu získal prostý prostriedok procesného útoku žalobcu - námietka premlčania - bez toho, aby bolo súdom čokoľvek zdôvodnené ohľadom jej hmotnoprávnej relevancie, a to aspoň v kvalite pravdepodobnosti, ktorá vyžaduje, že sa príslušný právny záver javí pravdepodobnejší ako všetky ostatné. Ďalej žalovaný uviedol, že rovnako je pre neho nepochopiteľné - a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia opäť nezistiteľné - aká má byť argumentačná opora pre popretie ďalšieho štandardného účinku premlčania, spočívajúceho v jeho pôsobení ako prekážky úspešného uplatnenia práva (§ 100 ods. 1, druhá veta, Občianskeho zákonníka: „Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“). V prebiehajúcom spore však naša banka neuplatňuje voči žalobcovi žiadne právo, je to presne naopak, súdneho rozhodnutia sa domáha záložca, čo vylučuje aktiváciu účinkov podľa citovaného zákonného ustanovenia (výsledkom sporu totiž nemôže byť „priznanie práva“ žalovanému). Na vysvetlenie tohto zásadného protirečenia však súd prvej inštancie nevyslovil opäť vôbec nič. V popísaných súvislostiach nemožno napadnuté rozhodnutie vnímať inak ako prejav vrcholnej aplikačnej a jurisdikčnej svojvôle, úplne nezlučiteľnej so základnými princípmi spravodlivého procesu.

8. Napokon žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci, k čomu uviedol, že je pritom úplne zreteľné, že na splnenie podmienky naliehavého právneho záujmu nebolo žalobcom v žalobe produkované vonkoncom žiadne tvrdenie, a už vôbec nie žiadne osvedčenie. V hlavnom nachádzacom konaní by takáto procesná pasivita musela nevyhnutne rezultovať do zamietnutia žaloby bez zreteľa na meritórne aspekty sporu. Je preto vylúčené, aby takémuto zjavne bezúspešnému uplatňovaniu „práva“ mohla byť priznaná neodkladná ochrana, o. i. opäť s poukazom na ustanovenie § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku („Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.“); v rozhodujúcom čase vydania napadnutého rozhodnutia nebolo na naliehavý právny záujem žalobcom tvrdené ani preukazované nič. So zreteľom na právnu úpravu prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalovaný popiera všetky skutkové a iné tvrdenia žalobcu.

9. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne v celom rozsahu.

10. Na základe doručenej výzvy súdu prvej inštancie sa žalobca k podanému odvolaniu žalovanej nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 C. s. p. bez nariadenia pojednávania, prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a súčasne viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle ustanovení § 380 C. s. p. a nasl. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

12. Súd prvej inštancie dostatočne vyhodnotil skutkové okolnosti a vec aj správne právne posúdil vo vzťahu žalobcu a žalovaného, preto odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza:

13. Podľa § 324 C. s. p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C. s. p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

16. Podľa § 326 ods. 1 C. s. p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>> uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu,

že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že cieľom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery strán sporu, a to v prípadoch, kedy strana podávajúca návrh na takéto rozhodnutie osvedčí naliehavosť potreby takéhoto postupu odrážajúcu nemožnosť vyčkať do konečného rozhodnutia vo veci samej alebo zabezpečenie výkonu takéhoto rozhodnutia. Ide teda o rozhodnutia dočasnej povahy predpokladajúce aspoň osvedčenie danosti práva alebo osvedčenie ohrozenia tohto práva, ktoré však neprejudikuje práva a povinnosti strán sporu, a teda ani nemôže nahrádzať konečné rozhodnutie vo veci samej a poskytnúť stranám definitívnu ochranu.

18. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že žalovaná ukončila úver predčasne a to listom z 03.08.2012, preto vznáša námietku premlčania ako celého nároku z pohľadávky, tak aj záložného práva, pretože k dnešnému dňu to činí od zosplatnenia úveru viac než 6 rokov. Žalovaná mu zaslala Oznámenie o začatí výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam z 19.02.2019, pričom poznámka o tomto zámere sa už nachádza na liste vlastníctva. V oznámení sa uvádza jedna zásadná nesprávnosť, pretože na základe vyššie uvedeného predčasného ukončenia úveru z 03.08.2012, nemohlo opätovne dôjsť ku vyhláseniu mimoriadnej splatnosti už 6 rokov ukončeného úveru dňa 07.09.2018, ako to tvrdí žalovaná.

19. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uvádza, že nárok je osvedčený vtedy, ak sa súdu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobný. Miera osvedčenia sa pritom riadi konkrétnou situáciou, najmä naliehavosťou tej - ktorej veci. Pri neodkladnom opatrení pritom prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku. Odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy spočíva najmä v preukázaní toho, že z dôvodov na strane žalovaného vzniká druhej strane sporu škoda, či iná ujma, prípadne jej takáto ujma hrozí. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, ktorého návratnosť bola zabezpečená zmluvou o zradení záložného práva uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným v predmete nehnuteľností v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré sú jeho obydliím. V tejto súvislosti sa žalobca domáhal zdržania výkonu záložného práva zo strany žalovaného s poukazom na to, že výkon záložného práva sa má vykonať pre pohľadávku, voči ktorej vzniesol žalobca námietku premlčania a zároveň vzniesol aj námietku premlčania záložného práva, pretože od zosplatnenia úveru uplynulo už viac ako šesť rokov. Z oznámenia žalovaného zo dňa 19.02.2019, ktorým žalobcovi oznámil, že začína výkon záložného práva, je zrejmé, že nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu budú predmetom dražby. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že žalobca v prejednávanej veci dostatočným spôsobom osvedčili dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu za účelom poskytnutia ochrany tomuto nároku.

20. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď nariadil neodkladné opatrenie, lebo len jeho nariadením možno predísť prípadnému nakladaniu s nehnuteľnosťami, v dôsledku ktorého by žalobcovi mohla vzniknúť vážna ujma. V nadväznosti na uvedené existuje potreba neodkladnej úpravy pomerov v prípade obavy, že dražba bude vykonaná a príklep udelený napriek tomu, že právo veriteľa je už premlčané.

21. V súvislosti s uvedeným je nevyhnutné poukázať na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 10. septembra 2014 vo veci C 34/13 C. T. proti D. Q., S..D., ktorý v bode 64 a nasl. konštatoval: „(64) V tejto súvislosti Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydliia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky ESLP McCann v. Spojené kráľovstvo, č. 19009/04, § 50, ESLP 2008, a Rousk v. Švédsko, č. 27183/04, § 137). (65) V práve Únie predstavuje právo na obydlie základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13. (66) Konkrétne, pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vystaňovanie z obydliia predstavujúceho ich hlavné bydlisko, Súdny dvor už zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení

potrebné na zabezpečenie efektivity ochrany zaručenej smernicou 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok Aziz, EU:C:2013:164, bod 59).“

22. Vzhľadom na uvedené aj Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí akcentoval potrebu nariadenia neodkladného opatrenia pri výkone záložného práva v prípade, ak je potrebné zabezpečiť ochranu spotrebiteľa podľa smernice 93/13/EHS. V uvedenom prípade je nevyhnutné poskytnúť spotrebiteľovi ochranu vzhľadom na to, že namieta premlčanie pohľadávky z úverovej zmluvy, ktorej splnenie je zabezpečené zmluvou o zriadení záložného práva. Čo sa týka argumentácie žalovaného poukazujúceho na nedôvodnosť uplatneného nároku, túto posúdi súd prvej inštancie v rámci konania o veci samej. Povinnosť uložená žalovanému nenakladať s predmetnými nehnuteľnosťami formou výkonu záložného práva je daná iba neodkladným opatrením, pre ktoré je charakteristická jeho dočasnosť do právoplatného skončenia konania vo veci samej a nerieši definitívne vzťahy medzi stranami sporu. Ďalej odvolací súd poznamenáva, že žalobca podal dňa 28.02.2019 na súd prvej inštancie žalobu o určenie neexistencie záložného práva. V zmysle ust. 335 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieťa alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Z uvedeného vyplýva, že nariadeným neodkladným opatrením sa sleduje len dočasná úprava pomerov medzi sporovými stranami trvajúca do času odstránenia pochybností hmotnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

23. K námietke žalovaného, že napadnutým rozhodnutím došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, hoci neboli osvedčené ani základné skutočnosti o existencii právneho vzťahu medzi stranami konania o návrhu na jeho nariadenie odvolací súd uvádza, že navrhovateľ pripojil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia listiny, na ktoré sa odvolával a z ktorých mal súd preukázanú potrebu poskytnutia dočasnej ochrany právam žalobcu do času, kým sa vo veci samej nerozhodne o práve žalovaného domáhať sa výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 30.09.2009 uzatvorenej medzi stranami sporu.

24. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný začal realizovať výkon záložného práva predajom obydľia žalobcu formou dobrovoľnej dražby, pričom existujú pochybnosti o možnosti uskutočnenia dobrovoľnej dražby, keďže žalobca vzniesol námietku premlčania celého nároku z pohľadávky a zároveň sa zaviazal uhrádzať reálny dlh, ktorý má voči žalovanej. Odvolací súd uvádza, že uspokojenie dlhu možno dosiahnuť aj inými spôsobmi, následkom ktorých by nebola strata obydľia. Za tohto stavu je dané nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy, a teda aj dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Keď existujú dôvody podporujúce reštart splácania úveru a za stavu, že žalobca vzniesol námietku premlčania celého nároku z pohľadávky ako aj záložného práva, pričom predmetom zálohu je chránené obydlie, chránený spoločenský vzťah, je takmer na úrovni povinnosti pristúpiť k dočasnej ochrane tak, ako to učinil súd prvej inštancie.

25. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že žalobca dôvodnosť potreby úpravy pomerov strán dostatočným spôsobom osvedčil, keďže je zrejmé, že žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva, pričom žalobca vzniesol námietku premlčania celého nároku z pohľadávky. Neodkladné opatrenie je za daného stavu jediným efektívnym prostriedkom ochrany pred pozbavením záložcu vlastníckeho práva k zálohu. Inštitút neodkladného opatrenia má za svoj cieľ rýchlo a pružne riešiť situácie, kedy je potrebný okamžitý zásah súdu, pretože po určitom čase by mohlo dôjsť k ťažko odvrátiteľnému stavu. Nemožno v tejto súvislosti opomenúť ani fakt, že výkon záložného práva sa v podmienkach Slovenskej republiky realizuje bez ingerencie súdu.

26. Uložením povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva nevznikne týmto žiadna škoda, naproti tomu, ak by súd návrh žalobcu zamietol, žalobcovi by reálne hrozila strata obydľia. Napravenie tohto následku a návrat do pôvodného stavu by bol následne možný len podaním žaloby o neplatnosť dražby, čo by spôsobilo ďalšie trovy a výdavky. Týmto je daný a osvedčený naliehavý právny záujem a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia je jediný možný spôsob, ako sa môže žalobca brániť pred pozbavením vlastníckeho práva k obydliu.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).